

Toušeňský zpravodaj

J A R O 2006

Informace pro toušeňské občany

Co se bude dít v Lázních Toušeni v první polovině roku 2006

Sobota 25. března 2006 od 14 do 16 hodin

Svoz nebezpečného odpadu

Pořádá OÚ - místo konání - Floriánské náměstí

Sobota 25. března 2006 od 17 hodin

Valná hromada TJ SOKOL Lázně Toušeň

V místní sokolovně

---

5. dubna - 16. dubna 2006

Výstava „Velikonoce - zvyky a čarodějnice“

Videoklub LÁTO – Dům seniorů U Byšických – společenská místnost

Otevřeno denně od 15.00 do 18.00 hod., So+Ne také od 10.00 do 12.00 hod.

---

22. dubna + 29. dubna 2006

**IV. Národní přehlídka sokolských ochotnických divadel
pořádaná v místní sokolovně**

Sobota 22. dubna 2006

od 10.00 hodin

„Matěj a čarodějnice“

Divadelní soubor Lázně Toušeň

od 14 hodin

„Vodník Mařenka“

divadelní soubor Suchdol nad Lužnicí

Sobota 22. dubna 2006

Dobrovolná pomoc při úklidu půdy v základní škole

spojená s burzou starého nábytku

Pořádá ředitel ZŠ

Hodina bude upřesněna

Sobota 29. dubna 2006 - pokračování

IV. Národní přehlídky sokolských ochotnických divadel

od 10.00 hodin v místní sokolovně

„Kouzelný kvítek“

divadelní soubor Chlumeck nad Cidlinou

od 14.00 hodin

„Začarovaná pohádka“

divadelní soubor Benátky nad Jizerou

od 16.00 hodin
„Zkoušky čerta Belínka“
divadelní soubor Poniklá

Sobota 29. dubna od 6 - 11 hodin
„Dětské rybářské závody“
pořádají toušeňští rybáři
Šestá tůň - začátek v 6.00 - ukončení v 11.00 hodin

Neděle 30. dubna 2006
Tradiční pálení čarodějnic
Sraz průvodu čarodějnic všeho druhu a všeho věku v 18.00 hodin
na náměstí..... Po sešikování do rojnice odlet na hřiště a u hranice zahájení čarodějnického reje.
Pro malé čarodějnice a čaroděje je zajištěno patričné občerstvení.

Středa 3. května 2006 v 16 hodin
Položení květin u pomníku padlých
Proslov starostky obce, vystoupení žáků Základní školy, hymna

---

Středa 3. května 2006 v 16 hodin
v Domě seniorů od 18 hodin
„Májové tradice v Toušeni a okolí“
videoprojekce a beseda

Sobota 6. května – pondělí 8. května 2006
155. Toušeňská pout'

Sobota 6. května 2006
Pout'ová taneční zábava
pořádá TJ SOKOL Lázně Toušeň
k tanci a poslechu hraje dobrý orchestr
místní sokolovna – začátek ve 20.00 hodin

Neděle - červen (termín bude upřesněn)
Pohádka pro děti
Pozvánka Vás bude včas informovat
Pořádá TJ Sokol a Divadelní soubor

Pátek 2. června a sobota 3. června 2006
Volby do poslanecké sněmovny parlamentu ČR
Místo konání: Zasedací síň OÚ
Pátek 14 - 22 hodin
Sobota 8 - 14 hodin

Sobota 10. června 2006 od 14 hodin

DĚTSKÝ DEN

Pořádá TJ Sokol, Divadelní soubor a Základní škola

Toušeňské náměstí sv. Floriána

Slavnost ke Dni dětí opožděna z důvodu nepřítomnosti dětí z naší MŠ a ZŠ (škola v přírodě od 27. 5. - 3.6.2006)

Středa 14. června 2006 od 19 hodin

Zasedání zastupitelstva obce Lázně Toušeň

Zasedací síň OÚ

Červen - datum a čas bude upřesněn

Návštěva „ASTROAUTOBUSU“

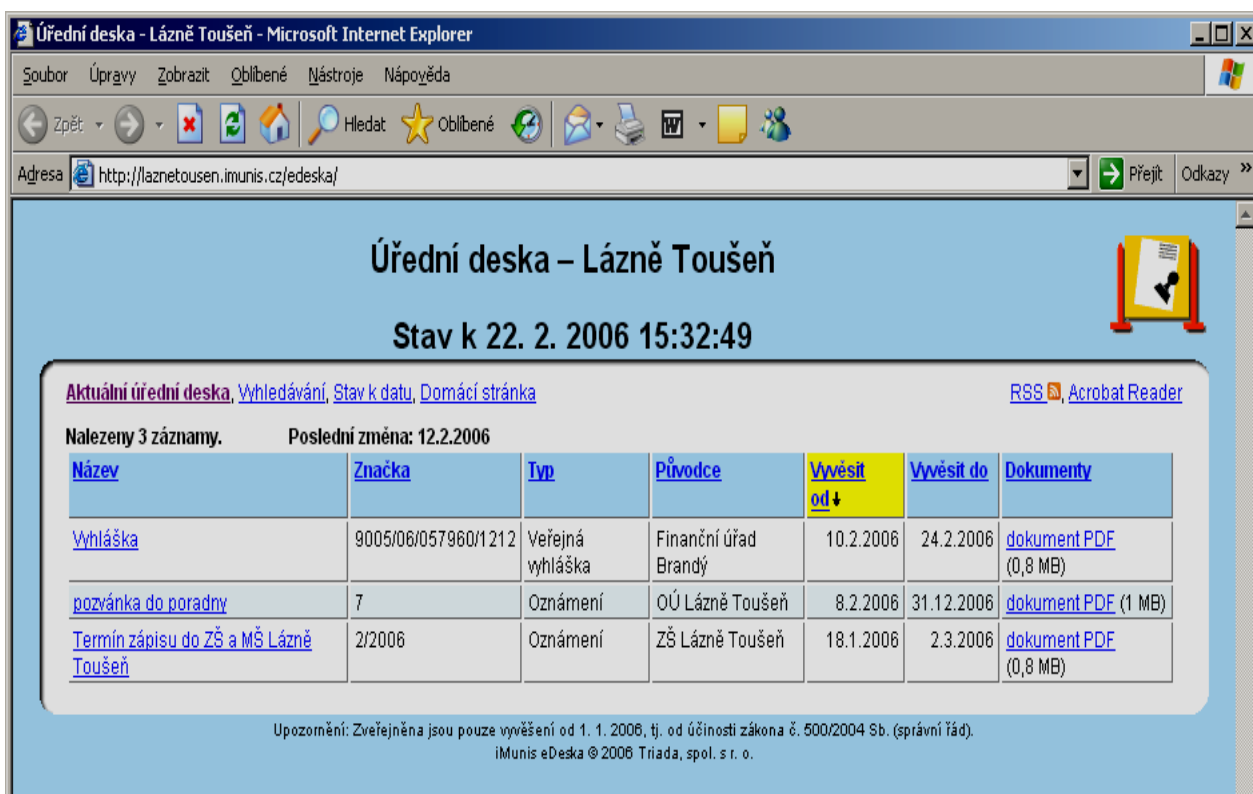
Pořádá ředitel Základní školy

Na všechny akce spolu s pořadateli srdečně zve
Obecní úřad Lázně Toušeň

Sledujte úřední desku obce ze svého počítače!

Dnem 1. ledna 2006 vznikla ze zákona všem obcím a městským úřadům povinnost zveřejňovat obsah klasické úřední desky stojící před každým úřadem také na internetových stránkách. V praxi to znamená, že každá povinně zveřejňovaná informace se musí objevit na úřední desce a také v elektronické podobě na internetu. Náš úřad využívá ke zveřejňování elektronické desky stránku <http://laznetousen.imunis.cz/edeska/>, snazší pro zapamatování je však přístup z internetových stránek obce www.laznetousen.cz, kde je v sekci „Obecní úřad“ umístěn odkaz „Úřední deska“. V praxi to znamená, že k získávání úředně oznamovaných informací (např. oznámení o zasedání zastupitelstva obce, vyhlášek finančního úřadu, úmyslu obce prodávat, pronajímat a dalších úředních oznámení) stačí mít přístup k jakémukoliv počítači připojenému na internet.

Úřední deska – Lázně Toušeň
Stav k 22. 2. 2006 15:32:49

[Aktuální úřední deska](#), [Vhledávání](#), [Stav k datu](#), [Domácí stránka](#) [RSS](#) [Acrobat Reader](#)

Nalezeny 3 záznamy.   Poslední změna: 12.2.2006

Název	Značka	Typ	Původce	Vyvést od ↓	Vyvést do	Dokumenty
Vyhláška	9005/06/057960/1212	Veřejná vyhláška	Finanční úřad Brandý	10.2.2006	24.2.2006	dokument PDF (0,8 MB)
pozvánka do poradny	7	Oznámení	OÚ Lázně Toušeň	8.2.2006	31.12.2006	dokument PDF (1 MB)
Termín zápisu do ZŠ a MŠ Lázně Toušeň	2/2006	Oznámení	ZŠ Lázně Toušeň	18.1.2006	2.3.2006	dokument PDF (0,8 MB)

Upozornění: Zveřejněna jsou pouze vyvěšení od 1. 1. 2006, tj. od účinnosti zákona č. 500/2004 Sb. (správní řád).
iMunis eDeska © 2006 Triada, spol. s r. o.

Vedle úřední desky vede obec také elektronickou podatelnu. Komunikaci s úřadem je tak možno vést nejen písemnou formou, ale také elektronicky na e-mailové adrese podatelna@laznetousen.cz.

Na závěr mi dovolu, abych poděkoval pp. Nováčkovým za bezúplatný převod domény www.laznetousen.cz na obec, která se stala jejím vlastníkem. Provoz internetových stránek nadále pro obec zajišťuje p. Michal Nováček, dohled nad obsahem stránek náleží komisi pro www stránky obce.

Ing. Zbyněk Vít
předseda komise pro www stránky obce
zbynek.vit@telecom.cz

Cvičení nejen pro ženy

V září 2004 jsme opět po delší pomlce začaly „mučit svá těla“ v místní školní tělocvičně pod vedením cvičitelky Alice Benediktové. Do konce minulého roku se pravidelně každé pondělí scházelo 8 – 10 nadšených ženských ve 20 hodin. Naše chuť protáhnout si těla nevypršela ani o letních prázdninách. Brzy nám však cvičení jen jednou týdně nestačilo. Považujeme za velký úspěch, že jsme přesvědčily Alici, „přetáhly ji z brandýského Sportcentra do Toušeně“, a od ledna t. r. cvičíme i ve čtvrtek také od 20 hodin. Schází se nás průměrně 10 - 12, dokonce jsou občas v přesile i přespolní (kolegyně z Káraného, Sojovic i Brandýsa). Děkujeme touto cestou paní cvičitelce Alici, protože za námi dva večery v týdnu jezdí ze Skorkova. Náš velký dík patří i panu řediteli základní školy Lázně Toušeň, Mgr. Martinu Černému, za podporu našeho nadšení zapůjčováním školní tělocvičny.

Daniela Rystonová - Ivana Studničková

I stalo se v roce minulém...

Školní rok začal tradičně 1. září 2005, stejně tak, můžeme-li 2. ročník považovat za tradici, sportovním odpolednem, tentokrát spojeným s vystoupením spirituál-folkové skupiny „Bezeřeho“. Bylo příjemným překvapením, že sportovního odpoledne se nezúčastnily jen děti z Mateřské školy a Základní školy Lázně Toušeň, ale i děti z „konkurenčních škol“. Paradoxně největším nepřítelem zdárného průběhu dětského dne bylo krásné počasí, které mnoho dětí odlákalo k vodě, místo toho, aby se zajímaly o dění okolo školy. Škoda, třeba bude příští rok ošklivo.

V letošním roce po drobných změnách zůstalo ve škole 30 dětí, což můžeme považovat za úspěch vzhledem k tomu, že ve školním roce 2004/2005 jsme se rozloučili s dvanácti „pátáky“, a tento počet bylo potřeba doplnit. Povedlo se. V roce 2005 jsme se setkali u zápisu se čtrnácti budoucími prvňáčky.

Pro letošní školní rok jsme nabídli dětem předškolního věku nové oddělení školky, které má za úkol připravit je v ještě větší míře k nástupu do školy. Paní učitelka Naděžda Drobílková se tohoto úkolu zhostila vskutku zodpovědně a ve spolupráci s paní učitelkou PaedDr. Miroslavou Žídkovou, která by měla učit prvňáčky ve školním roce 2006/2007, vytvořily tým, který otevřel plodnou spolupráci mezi ZŠ a MŠ. Možná i to mohlo být impulsem k rozhodnutí rodičů neutíkat společně se svými dětmi ze školy v lázeňské obci, možná i to způsobilo, že letos jsme měli tu čest přivítat u zápisu celkem 20 budoucích prvňáčků. Nezbyvá než doplnit, že důvěra rodičů nám dovolí v příštím roce otevřít třetí třídu ZŠ. Po dvou letech se tak vracíme k modelu, který byl již zažitý, tentokrát však počet 42 žáků na školu bude dostačující i bez výjimek nutných v některých letech minulých.

Oddělení předškoláků je umístěno v prostorách ZŠ, konkrétně ve školní družině. Tyto prostory byly uzpůsobeny provozu MŠ. Bylo přebudováno sociální zázemí, vytvořena provizorní, ale přesto vyhovující šatna atd. Provoz nového oddělení MŠ a paralelně i provoz celé organizace ZŠ Lázně Toušeň včetně jídelny a kuchyně posvětila kontrola hygieničky (dopadli jsme dobře – zápis k nahlédnutí v ředitelně školy). Družinka (resp. předškolní oddělení MŠ) je zatím jeden z mála prostorů, u kterých můžeme zodpovědně říci: hotovo, tedy samozřejmě, co se týče materiálního vybavení. Co se týče výchovy, nebude hotovo nikdy. Mateřská škola Lázně Toušeň tedy dnes vychovává celkem 39 dětí, což představuje 100% kapacity schválené Českou hygienickou stanicí. Pro případné navýšení počtu by bylo nutné investovat větší množství financí. Pro současné potřeby je však kapacita dostačující i vzhledem k tomu, že máme možnost nabídnout naše služby rodičům z okolních obcí. Snažíme a budeme se snažit preferovat umístění dětí z obce. Vzhledem k rozšíření MŠ mezi naše řady přibyla nová tvář, konkrétně paní učitelka Iveta Veselá. Společně s paní učitelkou Annou Pavlíkovou se starají o výchovu dětí od 3 do 5 let v budově MŠ.

Všechny děti a zaměstnanci ZŠ a MŠ jsou syceni dvěma nadšenými kuchařkami, jejichž strava nám zaměstnancům připomíná doby, kdy nám vařily naše maminky. Jedná se o paní Zdeňku Procházkovou a Jitku Lazákovou.

V prostorách zahrady MŠ došlo k přebudování pískoviště. Je to však jen začátek veliké akce, kterou čekají tyto prostory v letošním roce a nad kterou převzal záštitu společně s OÚ Lázně Toušeň p. ing. Hermann. Tomu patří největší dík za iniciativu, pomocí které se podařilo sehnat investory školkového hřiště. Na jaro, jestli ještě letos nějaké přijde (psáno 8. března 2006), bude připraveno pro děti předškolního věku množství prolézaček a jiných atrakcí, které by měly napomáhat jejich zdravému vývoji.

Již naplánována je rekonstrukce podkrovní místnosti MŠ Lázně Toušeň. V té vznikne metodický kabinet pro pedagogický sbor mateřské školy.

Se zdravým rozvojem osobnosti malých předškoláčků nám vypomáhá studentka Gymnázia Svatopluka Machara Lucie Tihonová v rámci kroužku pohybových her.

Z vystoupení školních žáků v Domě seniorů U Byšických

Základní školu čeká ještě letos dovybavení nábytkem, vymalování zbytku školy, dovybavení tělocvičny, rozšíření stávající počítačové sítě a v případě přebytku peněz ještě možná něco navíc. Na tomto místě bych rád poznamenal, že podpora OÚ Lázně Toušeň patří k těm nadstandardním, o čemž se opět můžete přesvědčit i v inspekční zprávě České školní inspekce, která nás navštívila ve dnech 2. - 3. března 2006. Ještě jednou mnoho díky Obecnímu úřadu Lázně Toušeň za přízeň, kterou věnuje organizaci ZŠ a MŠ Lázně Toušeň!

Stále probíhá jednání o totální přestavbě školního hřiště, ze kterého by se mohl stát další koutek sportu, nenahrazující však v žádném případě žádné ze všech sportovišť, o které se velice hezky starají jednotlivé sportovní celky.

Díky nadšení našeho malého kolektivu může ZŠ nabídnout dětem smysluplné trávení volného času, ať už formou výuky a výchovy v družině, kterou bezvadně vede paní učitelka Ivana Studničková, případně několik volitelných kroužků: taneční – Ivana Studničková, výtvarný – PaedDr. Miroslava Žídková, pohybových her – Mgr. Martin Černý. Všichni jmenovaní vedou kroužky ve svém volném čase bez nároku na honorář. Příchodem nové paní učitelky bychom rádi rozšířili repertoár o počítačový kroužek, nebude to však žádná novinka pro děti, protože s výpočetní technikou se u nás setkávají již od oddělení předškoláků.

S integrací dětí s postižením nám již od roku 2004 pomáhá asistentka pedagoga. Do března letošního roku to byla Šárka Chábková (mateřská dovolená), od března to je Eva Peterková.

Vedle již zmíněného sportovního odpoledne v září 2005 jsme tentýž měsíc společně s MŠ navštívili vodárnu Káraný, v říjnu naše děti vystoupily při pietní vzpomínce u pomníku padlých a jako tradičně jsme doprovodili naše nejmenší spoluobčanky na příjemnou cestu životem v Lázních Toušeni. Panem ing. Pulkrábkem jsme pravidelně zváni na jednotlivé výstavy, kterých se zúčastňujeme nejen jako diváci, ale někdy i jako přispívatelé do výstavní síně. Také rozsvěcení vánočního stromku se letos neobešlo bez naší účasti. Jako tradičně jsme potěšili svým vystoupením obec baráčníků. Mezi prosincovými aktivitami ční přednáška RNDr. Jana Králíka, kterou dokázal zaujmout děti ze všech ročníků naší ZŠ (tentokrát byla tématem historie Čech a především historie Lázní Toušeň). Po loňském obnovení sňatků v obřadní síni OÚ Lázně

Toušeň jsme letos mohli doprovodit na další cestu životem naše spoluobčany při výročí jejich zlaté svatby. K pravidelným akcím patří návštěvy KD Čelákovice. V lednu oblažil sluch nejen děti p. Krahulík se svým vystoupením na klasičtí kytaru. V březnu jsme společně se školkou začali opět plavat v bazénu v Neratovicích.

K hlavním mezníkům dalšího vývoje školy patří datum 26. ledna 2006, kdy jsme u zápisu přivítali celkem 20 budoucích školáků, a 2. března 2006 byl doplněn zápisem stav dětí do MŠ.

Pro následující měsíce plánujeme: návštěvu multikina a divadla v Praze, program na vítání občánků, divadelní představení v KD Čelákovice, účast na výstavách v DS u Byšických, den Země (stejně jako loni se pokusíme probudit v občanech Lázní Toušeně pozitivní vztah k okolí a vrhneme se na úklid některých nehostinných zákoutí obce, loni to „odnesla“ Italka, letos uvidíme), zábavné odpoledne pro děti v rámci čarodějnic, budeme samozřejmě pokračovat v tradici škol v přírodě a stejně tak i letos budeme spolupřáteli Dětského dne.

Je mnohé, co jsme zde neřekli, ale není nic snazšího, než se k nám přijít podívat.

Rádi bychom oslovili nejen rodiče žáků ZŠ, ale všechny, kteří by rádi přispěli se svou troškou do mlýna, zda by si nenašli chvíli času na úklid půdních prostor školy. Termín konání 22. dubna 2006, jednalo by se o vystěhování starého nepotřebného nábytku a ostatního nashromážděného harampádí. V uvolněných prostorách by časem bylo možno vybudovat ateliér pro ještě lepší výuku výtvarné výchovy a nejen té.

Mgr. Martin Černý
ředitel školy

Večer na Rychtě

Pokaždé to začíná téměř stejně. Ponocný otevře svou lucernu, dlouhým dřívkem přenesse plamen a zapálí svíce na stole. Zatroubí na letitý ponocenský roh (je z opravdového dlouhého volského rohu) a zvučným hlasem vyzve tetičky a sousedy k pořádku. Všichni povstanou, do ticha zazní tři údery rychtářského práva a rychtář přeje všem dobrý večer. Když přítomní odpoví a posadí se, začíná na Rychtě zasedání toušeňských baráčníků. Pravidelně s nevelkými, někdy vynucenými přestávkami, už více než sto let.

Káva voní ve starobylých koflíčcích, na stole je napečené cukroví, bábovka, koláče nebo štrůdl, podle toho, co tetičky doma napekly a přinesly. Kronikářka předčítá zápis z minulého sedění a připomíná zadané úkoly, vzdělavatelka hovoří o přírodních, národopisných nebo společenských zajímavostech, teta berní podává přehled o stavu pokladny, které se po dávném způsobu říká obecní truhlice.

Zdá se vám, že se u nás zastavil čas? Ale kdepak, všechno co se projednává, je dnešní, aktuální. Jen propojení s tradicemi našich předchůdců je silnější a dodržují se dávné zvyky. Jednání probíhá s pocitem sousedské sounáležitosti, dobré mravy a slušnost umožňují vyslechnout všechny názory v klidu, bez překřikování. Kdyby někdo jednání narušoval, zaplatí drobným penízem do pokladničky, které říkáme, podle jejího pěkného vzhledu, domeček. Každá tetička, každý soused může promluvit, napřed však složí poklonu počestnému právu (symbolu tradic a vážnosti baráčnické Obce) a osloví rychtáře.

Projednávají se výlety, příprava plánovaných akcí, návštěvy přátel v okolních i vzdálenějších baráčnických Obcích. Baráčníci jsou vidět při vzpomínkách u pomníku, při výstavách, besedách a dalších společenských událostech, pořádaných v Lázních Toušeni v průběhu roku. Se svým bydlištěm žijí, cítí za něj spoluodpovědnost.

Když po hodině rychtář zasedání ukončí a pantatínek - nejváženější člen konšelstva - zhasne svíce, všichni zazpívají baráčnickou píseň. Nikdo ale neodchází, pokračujeme volnou zábavou. Je čas na legraci, vypráví se humorné historky, vtipy, připíjí se oslavencům. Tetičky roznášejí další občerstvení, povídají o rodinných událostech, svěřují se se svými starostmi. Sousedé plánují další vylepšení Rychty, která s přibývajícimi členy již začíná být těsná.

Prohlížíme si fotografie a nové knihy, pouštíme si videosnímky z předešlých valných zasedání a vydařených výletů. Někdo si pozpěvuje hezkou písničku, ostatní se přidávají. Je pozdě večer, ale příliš se nám domů z Rychty nechce.

Z baráčeknické kroniky

V loňském roce 2005 uspořádali baráčekníci dva výlety za památkami, účastnili se slavností v Libiši, Úvalech a Hvězdonicích. Do Tetína, který byl cílem jejich prvního výletu, se někteří vrátili ještě několikrát. Rozjeli se na všechna Valná zasedání Obcí I. župy, navštívili župní zasedání i zasedání Veleobce v Praze.

Jaro jsme přivítali spolu s dětmi a jejich učiteli na dobře navštívené velikonoční výstavě. Letní táborák pořádaný na sklonku prázdnin jako obvykle trochu zmokl, avšak dvě pěkná zábavná odpoledne s hudbou a občerstvením v sálku U Byšických vše napravila.

Potleskem přivítali baráčekníci své nové čestné členy – paní starostku Ludmilu Svobodovou, generála ing. Tomáše Sedláčka a RNDr. Jana Králíka. Na Valném zasedání, kde jim bylo jmenování za účasti mnoha zástupců z okolních baráčeknických Obcí předáno, vystoupily s krásným programem děti z toušeňských škol.

V prvních minutách nového roku si přišli baráčekníci popřát všechno dobré na toušeňské náměstí.

Výstava U Byšických

Na příští dny připravují baráčekníci spolu s kulturní komisí a videoklubem LÁTO již třetí velikonoční výstavu, která začne v sálku Domu seniorů U Byšických vernisáží 5. dubna v 18 hodin. Rádi bychom přivítali jaro a velikonoční svátky, podobně jako v předchozích letech, vystavením fotografií, kraslic, pomlázek, košíků, ukázkami barvení vajec, svátečních výšivek, keramiky a dalších tradičních předmětů, které k jarní a velikonoční náladě patří. Těšíme se na spolupráci s dalšími občany z Lázní Toušeň a okolí, kteří se výstavy zúčastní zapůjčením exponátů nebo svých výrobků. Určitě by se výstava obohatila i o další předměty připomínající Velikonoce, které leží, možná pozapomenuty, ve vašich domácnostech. Pomozte nám tu krásu lidových tradic odhalit a zpřístupnit toušeňské veřejnosti. Samozřejmě, že na výstavě, která skončí o velikonoční neděli 16. dubna, nebudou chybět ani výtvarné práce dětí z obou našich škol, na které se obzvláště těšíme.

Srdečně vás zveme.

Eva a Jiří Kučerovi
Obec baráčekníků Lázně Toušeň

Zpráva o činnosti obecní knihovny v roce 2005

Také v uplynulém roce mohli zájemci navštěvovat knihovnu vždy v úterý, a to dopoledne od 9 do 10 hodin, odpoledne od 15 do 17 hodin, tedy 3 hodiny týdně. Knihovnu navštěvují nejen toušeňští občané, ale také lázeňští hosté.

V létě byl u počítače vyměněn modem, který pracuje rychleji. Bohužel došlo v prosinci k poruše, a ta byla odstraněna až v březnu. Došlo také ke změně spádové knihovny, Lázně Toušeň nyní spadají pod Knihovnu Mladá Boleslav (dříve to byly Říčany). Knihovna Brandýs nad Labem zůstává. Tyto knihovny se starají o tzv. výměnný knižní fond, tzn. zasílají do naší knihovny nové tituly, nebo vyřizují žádosti našich čtenářů. Musím bohužel konstatovat, že v uplynulém roce tento fond svou funkci téměř neplnil, objednané knihy jsme nedostali dodnes ani po několika upomínkách. Tuto situaci přičítám právě výměně „nadfízených“ knihoven. Jen doufám, že v brzké době se účinnost výměnného fondu opět obnoví.

Touto cestou děkuji paní Weissgrabové a paní Sovové za darované knihy, které obohatily náš knižní fond.

K vlastní činnosti knihovny:

Zaregistrovaných čtenářů je 65, z toho dětí do 15 let 35.

Poplatky: děti a důchodci 20,- Kč/rok
výdělečně činní 50,-Kč/rok

Celkem vybráno za rok 2005 720,- Kč.

Titulů (knih a časopisů) půjčeno celkem 1249 ks/rok

V nabídce jsou časopisy: Květy, 100+1, ABC

Knihovna se řídí knihovním řádem.

Ivana Studničková
knihovnice

Toušeňská kopaná

Tabulka podzimní sezóny 2005/2006 Přípravka sk. "A" - starší přípravka

1.	Čelákovice	8	7	0	1	86:8	21	(9)
2.	Stará Boleslav	8	6	1	1	54:11	19	(7)
3.	Brandýs	8	6	0	2	66:10	18	(6)
4.	Hovorčovice	8	5	1	2	27:14	16	(1)
5.	Odolena Voda	8	5	0	3	29:17	15	(3)
6.	Husinec - Řež	7	2	0	5	25:52	6	(0)
7.	Zeleneč	7	1	1	5	22:47	4	(-11)
8.	Zápy	8	1	0	7	16:92	3	(-9)
9.	Lázně Toušeň	8	0	1	7	14:88	1	(-8)

Rozpis termínů jaro 2006 - Rozlosování přípravka odd.A (v závorce zápas z podzimní sezóny)

10.kolo sobota 8.4.2006 v 15.00 hod

FK Slavoj Toušeň - FK Brandýs nad Labem (0 : 14)

11.kolo sobota 15.4.2006 v 14.30 hod

SKK Hovorčovice - FK Slavoj Toušeň (1 : 7)

12.kolo sobota 22.4.2006 v 15.30 hod

FK Slavoj Toušeň - SK Union Čelákovice (0 : 23)

13.kolo sobota 29.4.2006

FK Slavoj Toušeň - volno

14.kolo sobota 6.5.2006 ve 15.30 hod

FK Slavoj Toušeň - Sokol Zápy (2 : 6)

16.kolo sobota 13.5.2006 v 10.15 hod.

FK Slavoj Toušeň - Aero Odolena Voda (0 : 7)

17.kolo sobota 20.5.2006 ve 15.30 hod

FK Slavoj Toušeň - Slavoj Stará Boleslav (0 : 13)

15.kolo neděle 28.5.2006 ve 10.15 hod

SK Husinec Řež - FK Slavoj Toušeň (11 : 4)

18.kolo neděle 4.6.2006 v 8.15 hod

SK Zeleneč - FK Slavoj Toušeň (7 : 7)

Tabulka podzimní sezóny 2005/2006
Okresní soutěž sk. "A" - starší žáci

1.	Vyšehořovice	11	8	1	2	51:9	25	(7)
2.	Lázně Toušeň	11	8	1	2	54:15	25	(7)
3.	Kojetice	11	8	1	2	38:18	25	(7)
4.	Jirny	11	7	2	2	46:20	23	(8)
5.	Radonice	11	6	2	3	32:19	20	(5)
6.	Měšice	11	5	1	5	31:36	16	(-2)
7.	Klíčany	11	4	3	4	35:42	15	(0)
8.	Nehvizdy	11	4	2	5	37:27	14	(-4)
9.	Veleň	11	3	2	6	11:26	11	(-4)
10.	Postřižín	11	2	3	6	10:39	9	(-6)
11.	Sibřina	11	2	0	9	22:56	6	(-9)
12.	Hovorčovice	11	0	0	11	8:68	0	(-18)

Rozpis termínů jaro 2006 - Okresní soutěž žáci odd.A
(v závorce zápas z podzimní sezóny)

14.kolo sobota 8.4.2006 v 10.15 hod

FK Slavoj Toušeň - Viktoria Jirny (3 : 1)

15.kolo sobota 15.4.2006 v 10.15 hod

AFK Nehvizdy - FK Slavoj Toušeň (0 : 4)

16.kolo sobota 22.4.2006 v 10.15 hod

FK Slavoj Toušeň - Slavia Radonice (4 : 2)

17.kolo sobota 29.4.2006 v 10.15 hod

Viktoria Měšice - FK Slavoj Toušeň (1 : 6)

19.kolo neděle 7.5.2006 v 10.15 hod

Jiskra Kojetice - FK Slavoj Toušeň (2 : 2)

21.kolo sobota 13.5.2006 v 10.15 hod

Sokol Vyšehořovice - FK Slavoj Toušeň (2 : 0)

22.kolo sobota 20.5.2006 ve 10.15 hod

FK Slavoj Toušeň - SK Postřižín (9 : 1)

23.kolo sobota 27.5.2006 v 10.15 hod

FK Slavoj Toušeň - volno

24.kolo sobota 3.6.2006 v 10.15 hod

Slavoj Veleň - FK Slavoj Toušeň (1 : 7)

25.kolo sobota 10.6.2006 (odstoupili)

FK Slavoj Toušeň – Sokol Dřevčice

26.kolo sobota 17.6.2006 v 10.15 hod
SKK Hovorčovice - FK Slavoj Toušeň (0 : 9)

18.kolo sobota 20.6.2006 v 10.15 hod
FK Slavoj Toušeň - Sokol Klíčany (9 : 1)

20.kolo sobota 24.6.2006 v 10.15 hod.
FK Slavoj Toušeň - Sokol Sibřina (1 : 4)

Tabulka podzimní sezóny 2005/2006
Okresní přebor sk. "A" - starší dorost

1.	Odolena Voda	6	5	0	1	26:7	15	(6)
2.	Jirny	6	4	0	2	25:10	12	(6)
3.	Nehvizdy	6	4	0	2	24:12	12	(3)
4.	Lázně Toušeň	6	4	0	2	20:8	12	(0)
5.	Sibřina	6	3	0	3	16:16	9	(0)
6.	Pacov	6	1	0	5	5:40	3	(-9)
7.	Škvorec	6	0	0	6	3:26	0	(-6)

Rozpis termínů jaro 2006 - Okresní přebor dorostu odd. A
(v závorce zápas z podzimní sezóny)

8.kolo neděle 9.4.2006 v 10.15 hod
Sokol Škvorec - FK Slavoj Toušeň (1 : 6)

9.kolo neděle 16.4.2006 v 10.15 hod
FK Slavoj Toušeň - AFK Nehvizdy (4 : 1)

10.kolo neděle 23.4.2006 v 10.15hod
SK Viktoria Jirny - FK Slavoj Toušeň (1 : 3)

11.kolo neděle 30.4.2006 v 10.15 hod
FK Slavoj Toušeň - volno

12.kolo sobota 6.5.2006 v 10.15 hod
Sokol Pacov - FK Slavoj Toušeň (1 : 6)

13.kolo neděle 14.5.2006 v 10.15 hod
FK Slavoj Toušeň - SK Viktoria Sibřina (1 : 2)

14.kolo neděle 21.5.2006 v 10.15 hod
Aero Odolena Voda - FK Slavoj Toušeň (2 : 0)

Baráž 1.zápas: **neděle 4.6.2006**

Baráž 2.zápas: **neděle 11.6.2006**

Tabulka podzimní sezóny 2005/2006

IV. třída sk. "A" - muži

1.	Mochov 'A'	11	6	3	2	25:14	21	(6)
2.	Bořanovice 'A'	11	7	0	4	30:23	21	(3)
3.	Větrušice 'A'	11	6	2	3	21:21	20	(2)
4.	Husinec - Řež 'A'	11	5	4	2	34:22	19	(1)
5.	Postřižín 'A'	11	5	3	3	21:18	18	(3)
6.	Mratín 'B'	11	5	2	4	17:17	17	(2)
7.	Máslovice 'A'	11	4	3	4	31:20	15	(0)
8.	Klíčany 'A'	11	2	6	3	17:19	12	(-3)
9.	Lázně Toušeň	11	2	5	4	16:19	11	(-7)
10.	Brázdim 'B'	11	2	3	6	15:21	9	(-9)
11.	Bášt' 'A'	11	2	3	6	19:33	9	(-6)
12.	Předboj 'A'	11	1	4	6	18:37	7	(-11)

Po skončení soutěže bude odečteno družstvu Bořanovice 'A' 6 bodů.

Rozpis termínů jaro 2006 - muži, IV.třída, odd.A. (v závorce zápas z podzimní sezóny)

12.kolo neděle 26.3.2006 v 15.00 hod

Sokol Klíčany - FK Slavoj Toušeň (2 : 2)

13.kolo neděle 2.4.2006 v 16.30 hod

Sokol Větrušice - FK Slavoj Toušeň (2 : 1)

14.kolo sobota 8.4.2006 v 16.30 hod

FK Slavoj Toušeň - SK Husinec Řež (3 : 2)

15.kolo neděle 16.4.2006 v 17.00 hod (hřiště 1.FC Líbeznice)

Sokol Bořanovice - FK Slavoj Toušeň (2 : 3)

16.kolo sobota 22.4.2006 v 17.00 hod

FK Slavoj Toušeň - Sokol Předboj (3 : 1)

17.kolo sobota 29.4.2006 v 17.00 hod

Svornost Brázdim B - FK Slavoj Toušeň (2 : 1)

18.kolo sobota 6.5.2006 v 17.00 hod

FK Slavoj Toušeň - SK Bášt' (2 : 2)

19.kolo neděle 14.5.2006 v 17.00 hod

SK Máslovice - FK Slavoj Toušeň (2 : 2)

20.kolo sobota 20.5.2006 v 17.00 hod

FK Slavoj Toušeň - Sokol Mochov (0 : 2)

21.kolo neděle 28.5.2006 v 17.00 hod

FV Plast Sparta Mratín B - FK Slavoj Toušeň (0 : 0)

22.kolo sobota 3.6.2006 v 17.00 hod

FK Slavoj Toušeň - SK Postřižín (0 : 0)

Kontakty s Hitzackerem

Vzápětí po sametové revoluci zprostředkovali přátelé toušeňského výtvarníka Rudolfa Truhlaříka (1929-1991) první partnerský kontakt pro Lázně Toušeň v západní Evropě – s lázeňským městečkem Hitzacker v Dolním Sasku. Ačkoli obě místa dělí 800 km, rozdílnost jazyků a historických dějů, objevily se i zajímavé podobnosti: poloha na levém břehu Labe u soutoku s další řekou, slovanské hradiště s výhledem daleko za řeku, níže položený hrádek chráněný vodním příkopem, blízké lesy a labský přívoz, vinice a památný strom. Časem se ukázalo, že je i řada vzájemně podobných starostí, zájmů a pohledů na svět. Návštěvy, rozhovory a přátelské vztahy se brzy ukázaly jako oboustranně přínosné a užitečné.

První osobní kontakty nastaly právě před 15 lety, na jaře 1991, když 7. června byli přijati první oficiální hosté z Hitzackeru na půdě obecního úřadu v Lázních Toušeni. Pětičlennou delegaci vedli starosta Christian Zühlke a ředitel městského úřadu Günter Herrmann. Hostiteli byli starosta František Bílý a primář Slatinných lázní MUDr. Bohumil Svášek. Program návštěvy začínal prohlídkou lázeňských zařízení, večerí ve vinárně U lípy a kulturním v lázeňském sále (zpíval Pavel Bobek). Druhý den následovala návštěva pamětihodností ve všech čtyřech kostelech ve Staré Boleslavi, skanzenu v Přerově a prohlídka Prahy, zejména Hradu a Starého Města. Hosté byli ubytováni v panelovém domě u tehdejší Prefy a přijetí předčilo jejich očekávání. Toušeni věnovali dvě sazenice kaštanů, vypěstované z plodů stromu starého 350 let. Kaštany byly zasazeny do lázeňského parku.

Ještě téhož roku 9. října 1991 odjel na pozvání plný autobus návštěvníků z Lázní Toušeni návštěvou do Hitzackeru. Po příjezdu se všem dostalo přijetí a občerstvení v budově Městského muzea, večere a ubytování ve studentském středisku a okružní jízdy s prohlídkou sportovní haly a stadionu. První setkání uzavřely přípitky a rozmluvy v hasičské klubovně. Ráno pokračovala prohlídka archeologických vykopávek a nové stavby neolitické chaty, rekreačního areálu v lokalitě podobné toušeňským tůním, poté procházka podél jachtařského ramene Labe a káva v restauraci nové budovy klubu jachtařů. Společně si pak všichni prohlédli přístaviště i pahorek, kde stával slovanský hrad, památný kaštan a areál lázní včetně koupelí, sauny, bazénu a koncertního sálu. Po večerí byl ještě společenský večer ve Sportovním klubu. Nikdo netušil, že právě v těch dnech v Praze zákeřná nemoc překonala životní sílu iniciátora partnerských vztahů, Rudolfa Truhlaříka.

Náměstí v Hitzackeru (pohlednice)

O rok později, kdy jsme v Lázních Toušeni oslavovali 100 let nové školy, přijeli opět Hitzackerští k nám. Návštěva nebyla početná, ale zato výjimečná: několik sportovních přátel přijelo na jízdních kolech – 1600 km sem a zpět! V sobotu 3. října 1992 se zúčastnili *Dne otevřených dveří* v základní a v mateřské škole. Ubytování zajistil starosta obce. Kontaktů bylo ovšem víc, protože někteří rodiče se již při prvním zájezdu domluvili na prázdninových výměnách pro děti, a tím na příležitosti k nenucené výuce němčiny

Na následující rok byl dlouho dopředu dohodnut *Mezinárodní turnaj v kopané* na toušeňském hřišti. Šéf hitzackerských sportovních aktivit Uwe Seide přivezl na dny 24. – 27. června 1993 plný autobus sportovců a dalších zájemců z Dolního Saska do Čech. Zájezd vedený starostou Christianem Zühlkem s chotí přijel do Lázní Toušeně s malým zpožděním, občerstvení v zasedací síni Obecního úřadu ale nevychladlo, a po oficiálním uvítání se hosté ubytovali v lázních. Hlavními hostiteli byli opět starosta obce a primář lázní. Překladatelů se našlo několik. Den nato si hosté prohlédli lázně i obec, navštívili Sportcentrum v Brandýse a někteří se pak sešli u Pražského hradu s kronikářem k procházce Prahou. Večer bylo uspořádáno společenské setkání v lázních s tancem. Zde už byli přítomni rovněž zástupci toušeňského oddílu kopané Zdeněk Jánský a Jiří Čech. Mladí němečtí fotbalisté, lační divočejšího pohybu a jiné hudby (zejména posilující hráči z Itálie a z černé Afriky), však dali přednost hudbě stylu disco v klubu Šipka v Brandýse. Náročnou nocí ovšem zpečetili nečekaný sportovní výsledek turnaje: třebaže fotbalový klub v Hitzackeru má devět mužstev (plus žáky a dorost) a hraje zemskou ligu Dolního Saska, při turnaji 26. června 1993 na toušeňském trávníku podlehl němečtí hosté jak vylosovanému partneru z Čelákovic (B), tak 0:3 čerstvému a neunavenému mužstvu toušeňskému, byť tehdy přílišnými úspěchy nevyvikajícím ani v okresním přeboru. Jinak se ale zájezd všem líbil, ke spokojenosti přispělo i příznivé počasí. Hosté se vraceli v neděli ráno domů s předsevzetím, že ještě během prázdnin přijede další autobus.

Po hráčích kopané se do Lázní Toušeně vypravili studenti. V pátek 13. srpna 1993 přijela celá jedna maturitní třída gymnazistů, které vedl opět Christian Zühlke, tentokrát ale jako třídní profesor. Příjezdu předcházelo setkání v Praze s kronikářem a třemi mladými toušeňskými průvodci, schopnými výkladu v němčině nebo angličtině: s PaedDr. Jitkou Pokornou, Zbyňkem Vítem a Milanem Němečkem. Po ubytování a večeři ve škole, kde byla hostitelkou ředitelka Olga Kühnelová, následoval přátelský večer u táboráku v areálu Junáka s živou trampskou hudbou. Zpívalo se, opékaly se špekáčky a předváděly vtípky a scénky dlouho do noci. Výlet do Čech pokračoval několika výjezdy do okolí – od skanzenu v Přerově po Starou Boleslav, vždy s průvodci, výkladem a znalostními soutěžemi. Pohledy do historie nabídl představa o styčných plochách různých národních kultur.

Další kontakty domluvila čtveřice toušeňských zastupitelů počátkem června 1994 při krátké návštěvě v Hitzackeru: vedle starosty a primáře vyjednávali také radní Jiří Kučera a předseda komise životního prostředí Otakar Šámal. Pokračovaly i prázdninové výměny v rodinách.

V roce 1995 tak došlo na fotbalovou odvetu. O zapomenutých Svatodušních svátcích 25. - 28. května byl FK Slavoj pozván do Hitzackeru k odvetnému přátelskému utkání v kopané. V zahraničním zápase sice Slavoj prohrál s TSV Hitzacker 2:8, ale domácí se ani zdaleka nemohli pochlubit tak halasnými fanynkami, ani originální posilou (deseti Toušeňákům vypomohl v toušeňském dresu jako jedenáctý Andreas Dallmann z Hitzackeru). Přátelské atmosféře velmi přispěl také příležitostný výlet do Hamburku s prohlídkou města včetně pěší procházky v tunelu pod Labem. Vedoucím zájezdu byl Zdeněk Jánský, hlavním hostitelem z německé strany Uwe Seide. V rámci zájezdu se opět setkali starostové obou lázeňských míst.

Osobní kontakty pokračovaly i za roční přestávky, po níž přijela čtyřčlenná hitzackerská delegace dohodnout pro své zájemce další zájezdy. Hosté pobýli jen pár dní od 17. dubna 1997, kdy s obdivem sledovali III. ročník Toušeňského krosu, pořádaného Jiřím Lanským a Přemyslem Drábkem (účastnilo se 133 startujících). Delegaci vedl radní Karl Guhl. V červenci ještě toušeňský starosta osobně v Hitzackeru doladil detaily. Přístup partnerského města byl stále velkorysý: vše platila německá strana – jak své zájezdy, tak přijetí českých hostů.

Velký zájezd třiceti účastníků pak přicestoval do Lázní Toušeně 28. srpna 1997. Většinu tvořili *hráči kopané* klubu TSV Hitzacker. Skupina byla ubytována ve Sportcentru v Brandýse n/L. Nové kolo vzájemných utkání v kopané otevřela na toušeňském hřišti remíza 2:2. Hosté navštívili Zámek Brandýs n/L, restauraci U Bombera v Přerově n/L a ovšem Prahu – hlavní magnet všech výletů do Čech. Ohlas byl mezi hosty velmi příznivý. Zájem o úlohu hostitelů naopak povážlivě poklesl. Hostitelské povinnosti zůstaly na několikačlenné skupince kolem starosty obce.

Hned po prázdninách, od 9. září 1997 přijela další celá *školní třída*, tentokrát mladších studentů z Hitzackeru. Vedoucím zájezdu byl učitel Klaus Lehmann, v jedné osobě i ředitel muzea. Úlohu toušeňského hostitele převzal předseda kulturní komise, v jedné osobě i kronikář. Na přání hostů byly připraveny komentované procházky Toušení a Prahou, přijetí u starosty, návštěvy tří škol (v Lázních Toušení a dvou v Čelákovících), navázání kontaktů pro společný projekt malování a fotografování v českém Polabí, návštěva Městského muzea v Čelákovících a výlety do Terezína, Litoměřic, Nelahozevsi

a Mělníka. Osobní kontakty mezi studenty se pak rozvíjely v Čelákovících. Hosté byli ubytováni v Brandýse, viděli i vypuštěné Labe a po cestě domů 16. září zatmění Měsíce.

Další velký zájezd z Hitzackeru přivítali představitelé Lázní Toušeně 6. března 1998, kdy přijela 25-členná skupina dolnosaských *Dobrovolných hasičů*. Osvědčení toušeňští hostitelé připravili autobusovou projížďku Prahou, a protože v Lázních Toušeni již hasičský sbor nepůsobil, navštívili s hosty zbrojnici profesionálních hasičů ve Staré Boleslavi. Obdiv k tamnímu vybavení, k odbornosti, k vynalézavosti jednotlivců i k souhře celku – a ovšem k počtu výjezdů – byl nelíčený. Společná večeře byla zadána v hotelu Brandýský dvůr. Staroboleslavští hasiči obdrželi darem několik bas piv.

Na jaro téhož roku 1998 připravil ředitel hitzackerského Městského muzea Klaus Lehmann konferenci k 350. výročí ukončení Třicetileté války. Protože i v tomto ohledu prožila obě místa leccos podobného, z Lázní Toušeně byli pozváni dva přednášející: student historie Milan Němeček s tématem *Třicetiletá válka na Labi v Čechách* a kronikář s tématem *Osmička v dějinách českého městyse na Labi – Lázní Toušeně*. Konference se uskutečnila v Hitzackeru 28. března v podobě mezinárodního *Vlastivědného dne* s dalšími účastníky také z Nizozemí.

Po obměně zastupitelstev a starostů přišlo opět pozvání pro delegaci z Lázní Toušeně. Ve dnech 18. - 21. listopadu 1999 ji vedla starostka Ludmila Svobodová, dalšími hosty byli místostarosta Jiří Mysliveček, předsedkyně finanční komise Miloslava Haklová, předseda stavební komise Jiří Bareš, bývalý starosta František Bílý a jako překladatelé MUDr. Bohumil Svášek a kronikář. Oficiální příležitostí byla oslava *10 let od odstranění ostnatých drátů na německo-německých hranicích na Labi* a konečně *otevření přívozu*. Náročný program exkursí a rozhovorů proto obsáhl i projížďku motorovou lodí, vrcholil večerí při výročním setkání místních ostrostřelců a velkou společenskou oslavou v hlavním koncertním sále hitzackerských lázní – s německou a českou vlajkou v průčelí. V pořadu recitací, tanců, divadelních scének a sborových vystoupení zpíval sóla sám nový starosta Hitzackeru Karl Guhl. O návštěvě z Lázní Toušeně dvakrát referoval dolnosaský regionální tisk.

Také v Lázních Toušeni se připravovala obnova dávného spojení s pravým břehem Labe – lávka – ale povodeň na Jizeře v březnu 2000 stavbu pozdržela. Oplátka pozvání oficiálních hostů se proto uskutečnila až v roce 2001. Slavnostní otevření lávky přes Labe v Lázních Toušeni se konalo 9. června, kdy lávku společně otevřeli přestřížením pásky starostka obce Lázně Toušeň Ludmila Svobodová a starosta obce Káraný Petr Zatloukal. V kostýmech hrané scény byl přítomen i Karel IV. s chotí, baráčníci s chlebem a solí přišli ve svérázu i v národních krojích, na podiu u hřiště vystoupilo čtrnáct žákyň a pět žen T.J. Sokol s cvičením aerobiku a slavili také hosté ze stavebních podniků a projekčních kanceláří, z ministerstva zdravotnictví i z vodárny. Všichni hosté byli předtím slavnostně přijati v zasedací síni starostkou obce a společně poobědvali v Rybářské baště. Hosté z Hitzackeru, vedení Güntrem Herrmannem, si prohlédli moderní provoz káranské vodárny. A ovšem nevynechali Prahu.

Labe jako téma vzájemných návštěv v letech 1999 a 2001 se pak stalo i příčinou přerušování větších zájezdů: na srpen 2002 byli pozváni do Hitzackeru mladí toušeňští fotbalisté – žáci. Všichni se těšili, nové dresy a vybavení k té příležitosti sponzoroval předseda místního sdružení Občanské demokratické strany Miroslav Zadák. Povodeň postupující v ničivé vlně z Čech po Vltavě a Labi až do Dolního Saska ale turnaj v Hitzackeru zmařila.

Velká voda neodnesla úplně vše, ale od té doby zůstávají kontakty jen při telefonech a korespondenci. Za patnáct let se leccos proměnilo: k cestování není třeba pasu, překračování někdejších hranic už není vzácné a jazykovou bariéru pro novou generaci překlenula angličtina. Hodně jsme se o sobě přátelsky dověděli, ale zdaleka se ještě nevyčerpalo vše: Toušeňští neznají hitzackerské pověsti o skřítcích a Hitzackerští neznají toušeňské vodníky; plavbu po Labi mezi oběma místy vyzkoušela zatím jen jedna recesní láhev; v Lázních Toušeni dosud nezpíval hitzackerský pěvecký sbor a v Hitzackeru dosud nehrálo toušeňské divadlo; dosud se nikdy neutkali přespolní běžci, tenisté, ani volejbalisté a na obou stranách už dorostli další hráči kopané...

RNDr. Jan Králík, CSc.,
kronikář obce

Vzpomínání na Miladu Klimentovou

(* 26. listopadu 1931, † 9. února 2006)

Kdybychom věřili na sudičky, pak by těmi jejími musely být herečka a přemýšlivá, milující bytost. Na svět přišla 26. listopadu 1931 do rodiny divadelních ochotníků a jeviště jí učarovalo. Nejprve jako prelud, ale brzy jako obraz života. Vyučila se dámskou krejčovou a při práci záhy osvědčovala nápaditost a výtvarný vkus. Obojí mnohokrát uplatnila nejen v původním povolání, ale opět především pro divadlo. Ovšem nejen tam: když mnohem později přijala místo servírky v lázeňské jídelně, nově oblékla všechny své spolupracovnice a do lázeňského prostředí vrátila vlídnost vystupování. V tom již zúročovala vrozenou vlohu vystupovat před publikem a dlouholetou zkušenost z početných rolí na toušeňském ochotnickém jevišti.

Začala hned po osvobození a vytrvala bez přerušení po téměř dvacet sezon. Za svobodna hrála s toušeňskými ochotníky pod rodným příjmením Milada Černá (*Za živa do nebe* 1945, *Ženitba* 1949, *Vojnarka* 1949, *Šťastný věk* 1950, *Vrah jsem já* 1950, *Hrátky s čertem* 1950, *Maloměšťáci* 1950, *Na letním bytě* 1951, *Strýček Kostá* 1951, *Ženichové* 1952, *Samo se nenakope* 1952, *Paní Mariánka, matka pluku* 1952). Po divadelním sňatku s hercem Jindřichem Klimentem se začala proslavovat jako Milada Klimentová, a to dokonce vedle své skvěle talentované tchýně Růženy Klimentové (*Paličova dcera* 1953, *Dům u doktorů* 1955, *Třetí zvonění* 1955, *Peníze* 1956, *Svátek pana ředitele* 1956). Všichni tři se nejčastěji navzájem inspirovali v inscenacích režiséra Josefa Berana (před pěti právě jmenovanými hrami také ve hrách *Anička* 1948, *Barikády* 1949, *Strýček ustupuje* 1949, *Václav Hrobčický* 1950, *Jak je důležité mítí Filipa* 1950, *Mordová rokle* 1951, *Otec* 1951). Svě první toušeňské období uzavřela rolemi v komediích *Dobrou noc, Patricie* (1959) a *Dalskabáty, hříšná ves* (1960). Druhé téměř dvacetileté období ji přivedlo na scénu do Čelákovic. A konečně v třetím, opět téměř dvacetisezonním návratu na toušeňské jeviště, přivedla na herecká prkna i oba své syny Petra a Jindřicha.

Již v prvním období dozrála Milada Klimentová do pozoruhodného hereckého formátu. Jak v toušeňské sokolovně, tak při zájezdech do Brandýsa, Čelákovic, Jiren, Nehvizd, Kostelce, Přívor či Předměřic.

Uprostřed období, kdy se toušeňské divadlo na čtvrt století odmlčelo – na jaře 1978 – se podařilo zachytit ve zvukovém záznamu několik jejích vzpomínek, které dosud nebyly publikovány:

Myslím, že jsem do divadla dala vše, co ve mně bylo. To byla moje veliká láska a zůstane napořád. Ted' už zase zaskakuji v Čelákovících a znovu mne zvou. Vzpomínky jsou tak živé a krásné, že zřejmě nevyblednou ani na konci našeho života.

Toušeňský soubor přestal náhle, byl to slavný konec, nastal v nejlepším – v roce 1964 odchodem režiséra Berana do Čelákovic. Před válkou si pamatuji na divadlo díky mojí mamince Anně Černé a otci Františku Černému. Hrávali bratři Koubové, a zvláště dobře si pamatuji na scénu, kterou hrál pan Malý: hrál faráře. Já jsem ještě nedosáhla nohama na zem a bála jsem se tak, že jsem strašně křičela, dokonale jsem tomu divadlu uvěřila. Pamatuji se také na představení u Wallianů, byla to nějaká veselohra, kde se polili vápnem a byla to obrovská legrace.

Do prvního velkého divadla pražského jsem se dostala až do Stavovského na hru Světelnou cestou s Högrem, Matulovou a dalšími. Bylo mi čtrnáct let.

Po válce toho mnoho nebylo, lidé se docela jinak radovali. Nebyla televize, a bylo obrovské nadšení. Slavily se Silvestry v sokolovně a mělo to obrovský ohlas, protože bylo dovoleno vše. Hereckými vzory byly tváře z biografu.

*Divadelní soubor v Toušeni začínal dost brzy po válce. V prvním kusu *Za živa do nebe* (1945) hrála paní Králíková a já hrála úplně poprvé postavu Bílý zjev a měla jsem říci dvě věty: „Ó Bože! Ó Bože, pusťte mne!“ Já to studovala snad dva měsíce a přišli úplně všichni příbuzní. Bylo tam spousta lidí, nabito, prostě po válce první představení. Moje vystoupení dopadlo strašně. Slyšela jsem narážku, ale dostala jsem tak šílenou trému, že jsem vykřikla jenom to „Ó!“*

Probojovávala jsem se dost těžko. Objevovaly se různé hvězdy, většinou tu byly na letním bytě, ale rychle také pohasínaly. Byla tu nějaká Alena Nebeská a Jaruška Dudáková, ta hrála asi třikrát. Na hlavní role tu byly prostě jiné. Ale to bylo vlastně dobře, i když mne to trochu mrzelo. Mohla jsem se vypracovat, zrát.

Milada Klimentová a Václav Shrbený jako Marjána Plajznerová a čert Trepifajxl v Dalskabátech na toušeňské scéně 17. ledna 1993

Byli jsme výborná sehraná parta – Míla Dopita, Luboš Choděru, Pepík Jarešů, Jára Housků, báječně jsme si nahrávali s Vendou Shrbeným. Až se mi po tom stýská.

Leccos se přitom stalo. Zvláště Truhlařík a Kliment byli esa, kteří co mohli, to režiséru Beranovi provedli. Jedna z prvních her byly Barikády (1949). Má tam hrát taky pistole, ale ta nebyla, tak se aspoň sehnaly kapslíky. Efekt se dělal i na kolejnici. Na zkouškách všechno vyšlo, byli jsme bez obav. Jenže když se jelo naostro, kapslík se přilepil, vyletěl a do kolejnice se bouchalo naprázdno, až někdo řekl – Lešetínský kovář – a to už jsme se smíchy neudrželi.

Na komedii Šťastný věk (1950), tu jsme pak pohostinsky hráli i v Nehvizdech, byla obtíž sehnat kombinézu letce. Jindra Kliment se dověděl o nějakém letci, tak pro to jel. Karel Zmeškal se o nic nestaral, napili se na kuráž a Jindra ležel bez hnutí. Jeho matka ho křísila, ale marně. Já běžela celá nešťastná, že nemůžu hrát – a oni si všichni mysleli že je to apríl – hrálo se zrovna 1. dubna! Kafe, citrón, facky, až strejdu Hladíka napadlo, že by mohl dojít pro doktora Králíka, protože ten určitě bude mít nějakou injekci i na tohle, aby se dalo hrát. Tak vzal nohy na ramena: „Pane doktore, honem do divadla, je to tam všechno vožralý!“ Doktor se ptal: „U koho mám začít?“ A že prý: „U toho, koho prvního potkáte na jevišti.“ Doktor Králík přiběhl hned, divadlu ohromně fandil, a za tři čtvrtě hodiny Jindru Klimenta nějak zachránil. Ale matka Klimentová, ta si v poslední chvíli vzpomněla, že když se píchaly ty injekce, že Jindra zůstal bez kalhot. Úplně zapomněla na roli, a první, co na jevišti řekla, bylo: „Panebože, 'dy' von je bez kalhot!“ Ale nakonec to dopadlo ještě úplně jinak. Kliment zahrál svoji úlohu bezvadně a Jára Housků, který vůbec nic nepil, byl znervovaný tak, že ho obecenstvo mělo za příčinu celého zdržení.

Jediná hra, která se tak úplně nepovedla, byli Gorkého Maloměšťáci (1950). Jako v té době už pořád, režíroval Beran. Mám dojem, že jsme příliš málo věděli, jak to vlastně hrát. To byl tvrdý oříšek. Ale rychle jsme to napravili. O vánocích jsme dávali Jak je důležité mítí Filipa (1950), a hned jsme hostovali v Přívorech a v Předměřicích. Role byly jako psané pro nás – Worthinga hrál Dopita, Algernona Jindra Kliment, Lady Bracknellovou matka Klimentová, Gwendolinu já, Cecilii Alena Nebeská, slečnu Prismovou Slávinka Choděrová, režíroval Beran. Vedle nás hráli stejnou hru také v Čelákovicích, v dobových

kostýmech a hostovali u nich Václav Voska z pražského Divadla Komédie a od nás Jindra Kliment. Ale to toušeňské bylo mnohem věrohodnější.

Také s veselohrou Samo se nenakope (1952) se jezdilo na zájezdy. Já tam hrála roli, kde jsem měla být hrozně udýchaná. Aby to bylo jako doopravdy, dělala jsem padesát dřepů za scénou. Poprvé to bylo dokonale věrohodné, až se všichni divili, ale druhý den jsem se sotva mohla hnout, volali doktora, že mám obrnu. Nikoho nenapadlo, že je to od těch dřepů! Jindy se hrály Maloměstské klepny (1954), taky v Kostelci. Kamila, tehdy ještě Hladíková, měla tenké šaty. Ale v Kostelci jí ruplo kombiné a pod těmi šaty se z ní svezlo na zem. Stála tam jako víla! A já to kombiné nakonec koplá Míle Shrbené do nápovědní boudy.

Komedii Třetí zvonění (1955) jsme dávali v kulturním domě v Jirnech jako hosté. To byl nový kulturní dům, kde Toušeňští zahajovali. Měli jsme dost velkou trému. Bez lahvinky to s tou trémou nešlo. Jenže tentokrát byla tréma až dost veliká, nějak to na nás padlo. Já jsem už ten den měla dost vítr, nic jsem nejedla. Hrála jsem Kváčkovou, Beran purkmistra, jeho ženu matka Klimentová. Ta přinesla dvě Becherovky a řekla, to se nedá takhle hrát: „Chodíte jako chciplotinky, lidi čekají nejlepší soubor, tak do toho!“ Já, že to nesnesu, ale ona: „Nepovídej, neodmlouvat!“ Měla jsem jít jako první na scénu, tak to nešlo odmítnout. Pila jsem na lačno, takže ze mě hned všecko spadlo a já dostala náladu, že jak jsem při zkoušce vešla na scénu, přepadla mě chuť tancovat kankán. Bylo zle! Všichni lítali, že kafe a citrón. Tím se to zase všecko zachránilo. Nakonec to ale bylo velice pěkné. Třetí zvonění jsme hráli tak dlouho a tolikrát, že už jsme ani nepotřebovali nápovědu.

Po turné s Třetím zvoněním jsme náš úspěch zopakovali zase v Toušeni, dokonce jsme dostali už po prvním jednání kytice. Teď už dokonale bez nápovědy. Až se najednou dva herci ztratili. Ten druhý byl můj muž. Začlo třetí jednání, a když má přijít Hudec, Růženčin nastávající, tak se nic nestalo, protože Jindra nebyl schopen. Nakonec Růženčin nápadník přišel, něco zahuhlal a usnul Růžence na rameni. V hledišti mrtvo. V tom vpadl ten druhý – tomu už se zvedal žaludek – a já měla šaty s velkým dekoltem. Tušila jsem, co se může stát. Tak jsem ho role-nerole vyhodila ze scény. Jenže Beran ho za kulisou chytil a šup zpátky s ním na jeviště. Letěl směrem do první řady, kde vždycky seděla paní Hanzlíčková a paní Maňasová, ale my na scéně ho zachytily, a věc skončila ve strašlivém zmatku.

Z něčeho nezbyla ani vzpomínka. Třeba Stroupežnického Václav Hrobčický z Hrobčic (1950), to režíroval Karel Zmeškal, Josef Beran hrál sedláka Vrbu. Z věcí, které se rychle ničily, když se pak rušil soubor, se zachránila jen fotografie. Tehdy neměl nikdo vůbec pochopení. A tak se zničily i nádherné kulisy od architekta Jonáše. Architekt Jonáš nám dělal scénu pro Jiráskova Otce (1951), v Beranově režii, ale na plakátu se vůbec nejmenuje. Podle fotografií se pak tahle scéna adaptovala ještě pro Čelákovice.

Kostýmy, pokud bylo možno, se šily doma. Míla Dopita měl ale kontakt v Praze, takže jsme někdy něco dostali z Karlínského divadla a někdy z Barrandova. A druhá pomoc byl Havránek. U kulis brzy pomáhal Ruda Truhlařík. Když se hrály Barikády (1949), přestěhovala se celá kuchyň od Hladíkových. Ti snad neměli ani kde vařit.

Vypracovali jsme se tak, že nakonec jsme skoro už ani nepotřebovali režii. Hráli jsme hru Peníze (1956), já hrála bezvýznamnou úřednici s kufrem. Režie na mne trochu zapoměla, tak jsem si to zrežirovala sama, zakopla jsem, sbírala se a tak dále. A to bylo ono.

A naše Dalskabáty! (1960)! My dva s Vendou Shrbeným Trepifajxla a Plajznerku, dvojroli pekelníka a faráře hrál Dopita, mlynářku Kamila, kováře doktor Kruchina, kovářku Olinka Kühnelová, tovaryše Karel Šmejkal, Mančinku Ludka Schwägerlová, Lupina Jindra Kliment, další byli čerti, Ruda Truhlařík dělal scénu, masky Koukal a režii Beran. Loni (1977) je tu sehráli Čelákovičtí. Byla jsem hrozně zvědavá, ale mám dojem, že nás nepřekonali. A i lidi říkali: „Kdepak, naše Dalskabáty, to bylo něco jinýho!“ Dokonce i kostelník, kterého teď hrál pan Beran, nebyl tak dobrý, jako tady Luboš Choděra. To už nemělo ty naše detaily.

V Čelákovících jsem hostovala poprvé před deseti lety (1968), kdy byl s nimi v kontaktu Vašek Shrbený. Hráli tenkrát Furianty (1968) a potřebovali Šumbalku. Tak mne pozval. Tehdy poprvé v Čelákovících zažili potlesk na otevřené scéně. A to bylo pro nás, Toušeňáky! Sál doslova burácel.

—

Za vedení profesionálních režisérů vytříbila Milada Klimentová v Čelákovících svůj herecký projev tak, že dokázala plnohodnotně alternovat s profesionálními herečkami, zejména v *Ikarově pádu* (1979). Společně s Josefem Beranem v této hře dosáhla vysokého uznání dokonce na Jiráskově Hronově. O svém dozrání přesvědčila toušeňské diváky při hostování čelákovického souboru na toušeňském náměstí s *Maryšou* (1981) v úloze Franckovy matky. Vystoupila také v řadě literárních večerů, z nichž některé sama připravila a obohatila vlastním průvodním slovem. Zde dozrála její hloubavost, cit pro myšlenku a technika přednesu.

Počátkem zimy 1986, s myšlenkou na oživení ochotnického divadla v Toušeni, připravila schůzku mladých herců s profesionálním režisérem. Když se ukázalo, že nadšení budoucích herců je větší, než režisérova ochota, získala pro režii svého výtečného hereckého partnera Václava Shrbeného. Sama chtěla stát jen v pozadí, navrhovat a šít kostýmy, ale již při druhé inscenaci vystoupila na jeviště s vlastním úvodem k pohádce *Jak byla čertům v pekle zima* (1988). Další z vlastních sólových předscén přenesla v rozjitém čase sametové revoluce i do Divadla Jiřího Wolкера do Prahy (1989). A v páté hře – v Dragounově *Toušeňské růži* (1990) – již se vrátila do souboru společně s Václavem Shrbeným v mistrovsky vykreslené roli Mlynářky. Společné výstupy rozkvetly v jejich podání do nepřeborných detailů pohledů, pohybů, postojů, extempore gest a okamžitých reakcí na odezvu v publiku. To vše právem odměňovaly po výstupech potlesky na otevřené scéně a při děkovačkách volání *Bravo!* Další rolí byla matka Barbora v pohádce *O bojácném Floriánkovi* (1991). Tolik starostlivosti, opravdové mateřské lásky, dojetí a radosti vidá ochotnické divadlo je velmi zřídka. Po dvaatřiceti letech si Milada Klimentová s Václavem Shrbeným zopakovali na toušeňském jevišti své role v *Dalskabátech* (1992) – Plajznerku a Trepifajxla. S toušeňským souborem hostovali také v Čelákovících a nově na Mělníce. Oba zde dospěli k hluboké lidské kresbě, k naprosto osobitému řešení, k převtělení do postav.

Z jara 1993 zmizela z obzoru za druhým, šťastným sňatkem do Kanady a už nechtěla hrát. Ale když se s manželem Jaroslavem Bártou vrátila do Toušene, neodolala kouzlu literárních večerů, kde se stala velkým příkladem pro mladé. A přijala i svou poslední roli, psanou původně pro ni – kořenářku Majdalenu v Dragounově *Rudolfinském nokturnu* (1997). Hrála ji třikrát na brandýském zámku a v deníře své dráhy v září 1997 v toušeňské sokolovně. Naposledy Milada Klimentová veřejně vystoupila v literárních povídkách Václava Dragouna s nejmladší generací herců a recitátorů 23. dubna 2004.

Tři tvůrčí období skládají rozpětí téměř šedesáti sezon spjatých s ochotnickým divadlem i v řadě úloh za oponou, v zákulisí, v obětavých přípravách kostýmů, dekorací a výzdob, i v úloze recitátorky a moderátorky.

Sudičky by měly radost. Možná, že kdyby kolébka Milady Klimentové stála jinde, těšila by se z jejích vloh celá země. Možná ale, že právě v oné osudové marnotratnosti rozsévání talentů mimo nejpříznivější pole spočívá to pravé kulturní bohatství národa. Svůj život naplnila vrchovatě a se všemi, kdo ji mohli poznat, se s radostí a nezištností podělila o své dary. Rozdala se. Její duše ve vznesla nad pozemskou tíhu 9. února 2006.

RNDr. Jan Králík, CSc.,
vedoucí Divadelního souboru
při T.J. Sokol Lázně Toušeň

Významná osobní jubilea v roce 2006 v pořadí podle kalendáře

~ 1306 † **Jan z Michalovic / 700 let**

syn Beneše Pyšného z rodu Markvarticů, vybudoval hrad Michalovice; proslul 1292-93 cestou do Paříže, kde zvítězil v rytířských turnajích; byl prvním z možných držitelů nových rodových statků při soutoku Labe a Jizery se střediskem v Toušeni

1561 † **Mach Turnovský / 445 let**

pohřben v Čelákovících, měšťan z nižší šlechty ve službách pánů z Krajku, od 1539 se psal z Toušeně, kde držel jednu živnost; v Čelákovících hospodařil na mlýně a na dvoře při tvrzi; jeho náhrobní kámen u kostela nese vzácnou reliéfní podobiznu

1691 † **Leopold Vilém hrabě z Valdštejna / 315 let**

z miletínské větve rodu, jeho otec byl bratrance Albrechta z Valdštejna; v letech 1678-89 vlastnil v Toušeni samostatný dvůr s krčmou „vše větším dílem od kamene“ se zahradou, poli a lukami za Labem, poté zakoupil dům č. 55 v Brandýse

1866 * **Hugo Raulich / 140 let**

rodem z Hoješína na Chotěbořsku, † 1940 v Toušeni, kde 1927 zakoupil „skleněnou vilu“ čp. 87 a zahradu na místě bývalého hrádku a zámku; ředitel a inspektor obchodních akademií, vládní rada, autor učebnic a dějin účetnictví

1876 * **Emanuel Seliger / 130 let**

rodem ze Svěmyslic, † 1923 v Čelákovících, učitel, hudebník; vyučovat začal 1900-02 v Toušeni, poté v Čelákovících, kde zastával také úkoly regenschoriho a varhaníka; 1914 nuceně narukoval do I. světové války, která mu podlomila zdraví

1996 † **JUDr. Jaroslav Bičovský, CSc. / 10 let**

* 28. 6. 1910 v Praze, právník, za II. světové války nuceně nasazen v cukrovaru v Lázních Toušeni; po politické persekuci se stal 1968 náměstkem předsedy Nejvyššího soudu, po další persekuci od 1989 poradcem ministra spravedlnosti

12. 1. 1996 † **Eduard Haken / 10 let**

narozen 28. 3. 1910 ve Šklíně na Volyňsku, operní pěvec (bas), od 1941 sólista opery Národního divadla, vzorový představitel Kecalů a Vodníků; často vystupoval v Brandýse a v letech 1979-1992 zpíval jedenáctkrát v Lázních Toušeni

13. 1. 1881 * **Čeněk Choděra / 125 let**

rodem z Toušeně čp. 40, † 2. 5. 1955 v Praze, malíř školený v Praze a v Paříži, člen Sociétés des artistes décorateurs a Jednoty umělců výtvarných; zaměřil se na krajinomalbu velkoměst (Londýn, Paříž), přímoří a rodného Polabí kolem Toušeně

18. 1. 1411 † **Jošt / 595 let**

narozen ~1351/55, zemřel v Brně na Špilberku, synovec Karla IV., markrabě moravský a král římský; po otci markraběti Janovi zdědil řadu statků včetně Toušeně, kterou však prodal dvěma různým kupcům tak, aby o sobě nevěděli

Kresba Ferdinanda Blechy z toušeňského nábřeží

19. 1. 1906 * **Ferdinand Blecha / 100 let**

rodem z Čelákovic, † 24. 2. 1982 v Praze, kontrabasista, člen orchestru Pražského Radiojournalu, sochař a malíř v Itálii a v USA; pozdní léta trávil v Lázních Toušeni, kde vytvořil desítky kreseb přírody z okolí soutoku Jizery a Labe

5. 2. 1971 † **Ing. Josef Hron / 35 let**

narozen 18. 3. 1905 v Praze, atlet, běžec, mistr republiky, držitel čs. rekordů, povoláním chemik a technik cukrovaru v Toušeni; na soustředění nadějných atletů do Toušeně pozval již 1943 a 1944 také tehdy neznámého Emila Zátopka

8. 2. 1926 * **Miloslav Jech / 80 let**

narozen v Toušeni, studoval historii, filosofii a teologii, za politické persekuce pracoval jako archivář v Děčíně; přesto v letech 1965-88 působil jako kazatel Církve bratrské; publikoval skripta Dějiny církve mezi autoritou Písma a tradice

23. 2. 1976 * **Hana Čermáková / 30 let**

rodem z Prahy, po matce původem z Lázní Toušeně, jachtařka, juniorská mistryně republiky 1989, 1994 a 1995; 1995 zvítězila s českou šestičlennou posádkou v závodech Whirpool Trophy a International Trophy ve Francii

1. 3. 1946 † **Jan Králík / 60 let**

narozen 14. 11. 1864 v Toušeni, syn zakladatele lázní; 1899 rozšířil lázně o slatinné koupele, postavil kolonádu a nový lázeňský dům; 1897-1907 a 1913-19 byl starostou Toušeně, z níž začal budovat lázeňské místo: 1912-38 vedl Okrašlovací spolek

4. 3. 2001 † **Vilém Plocek / 5 let**

narozen 25. 12. 1905 v Brandýse n/L, významný člen spolků Purkyně, Kvart a Mánes; od 1941 vystavoval výhradně krajinomalbu a zátiší; dospěl k abstraktním polabským motivům, které příležitostně lokalizoval nápisy Brandýs, Toušeň aj.

6. 3. 1906 † **Václav Nekvasil / 100 let**

narozen 15. 2. 1840 ve Kbelích u Prahy; stavitel obchodních, justičních a bankovních paláců v Praze, Hradci Králové a Ústní n/L; prvními významnými stavbami jeho firmy byly stavby cukrovarů v Toušeni 1868 a Kralupech 1870

13. 3. 1271 * **Jítka (Guta) / 735 let**

dcera Rudolfa I. Habsburského, † 18. 6. 1297 v Praze; česká královna, choť Václava II., matka Elišky Přemyslovny; rozhodnutím vzdát se části užitků (převozného) bezděčně přispěla k první písemné zmínce o Toušeni (1. srpna 1293)

13. 3. 1741 * **Josef II. / 265 let**

prvorozený syn Marie Terezie, † 20. 2. 1790 ve Vídni; římský císař a český král, stoupenec osvícenství; za posledního pobytu na zámku Brandýs 1786 navštívil i Toušeň, kde osobně rozhodl o postavení první školní budovy (1787)

22. 3. 1471 † **Jiří z Poděbrad / 535 let**

narozen 23. 4. 1420 v Poděbradech, zemřel v Praze; vůdčí osobnost utrakvistů, 1458 zvolen a korunován českým králem; 1464 usiloval o uzavření míru se všemi státy; 1468 získal do osobního vlastnictví pro sebe a své syny Toušeň

3. 4. 1876 * **Richard Branald / 130 let**

rodem z Prahy, † 1. 4. 1950 v Praze, herec, dramatik, režisér, otec spisovatele Adolfa Branalda; za letních pobytů v Lázních Toušeni režíroval místní ochotnická představení v sále U Wallianů a do vystoupení zapojil celou rodinu

4. 4. 1976 * **Mgr. Milan Němeček, Ph.D. / 30 let**

domovem v Lázních Toušeni, historik architektury, absolvoval Vysokou školu uměleckoprůmyslovou a stáže v Londýně a Oxfordu; od 2002 je ředitelem správy majetku Rytiřského řádu Křižovníků s červenou hvězdou

7. 4. 1936 † **František Xaver Meinich / 70 let**

narozen 13. 6. 1869 v Praze, 1888-91 učitel v Toušeni, později ředitelský rada Slovanské pojišťovací banky; v Toušeni si přestavěl část bývalé ovcárny na letní sídlo, kam za ním jezdili významní hosté, také operní pěvec Otakar Mařák

15. 4. 1946 † **Antonín Viktor Lebeda / 60 let**

narozen 12. 5. 1873 v Praze, operní pěvec (tenor), sólista v Lublani, Brně a v Národním divadle v Praze (Dalibor, Ctirad, první pražský Števa); 11x byl partnerem Emy Destinnové; v době své největší slávy trávil léto v Lázních Toušeni

21. 4. 1926 * **Olbram Zoubek / 80 let**

narozen v Praze, přední český sochař; 1956 vytvořil pro Lázně Toušeň z umělého kamene dívčí fontánu; 1969 sňal posmrtnou masku Jana Palacha; proslul stylem integrálního figurálního, nové figurace a užíváním polychromie

12. 5. 1701 † **Ottaviano Mosto / 305 let**

narozen ~1659 v Padově v Itálii, zemřel v Praze, sochař a štukatér vyučený v Salcburku; průkopník vrcholného baroka v Praze a v Kutné Hoře; projevil vážný zájem o kvalitní sochařský pískovec z lomů u Toušeně a Záp, ale neuspěl

14. 5. 1316 * **Karel IV. / 690 let**

narozen v Praze, † 29. 11. 1378 v Praze; římský císař a nejvýznamnější český král, vychován na dvoře francouzského krále; po návratu do Čech pobýval 1338 na Toušeni, kde sepsal kapitoly XI - XIII vlastního životopisu Vita Caroli

16. 5. 1926 * **Jan Soumar / 80 let**

rodem z Prachatic, † 2. 7. 1985 v Malackách; operní pěvec (baryton), téměř výhradně se věnoval koncertnímu zpěvu a rozhlasovým nahrávkám; s chotí Vlastou Mlejnkovou (soprán) dlouhodobě pozvedal úroveň lázeňských koncertů v Toušeni

23. 6. 1596 * Johan Banér / 410 let

rodem z Djursholmu ve Švédsku, † 10. 5. 1641 v Halberstadtu, generál švédských vojsk v Čechách za Třicetileté války; pro stavbu opevnění u Staré Boleslavi dal 1639 rozbořit na stavební kámen zámek v Toušeni a další cenné stavby v okolí

7. 7. 1981 † Josef Beran / 25 let

narozen 3. 2. 1913, v letech 1945-1964 vedoucí osobnost ochotnického divadla v Toušeni, kde režíroval desítky her (Otec, Dalskabáty aj.), poté úspěšně hrál (s řadou ocenění) v souboru J. K. Tyl v Čelákovících, s nímž hostoval i v zahraničí

9. 7. 1976 * Marek Vodenka / 30 let

narozen v Mělníku, domovem z Lázní Toušeně, atlet, běžec; v RH Praha a Eglo Stará Boleslav juniorský vicemistr republiky v běhu na 200 a 300m; po zranění a studijním pobytu v USA se zabývá charitativní sociální prací

10. 7. 1901 * Břetislav Zahradník / 105 let

narozen v Toušeni, † v únoru 1944 umučen v Mauthausenu; publicista, básník (Mluvící ráno); v Toušeni prosadil 1. 11. 1918 založení T. J. Sokol; v Praze působil jako redaktor a řečník, stýkal se s Josefem a Karlem Čapkem

27. 7. 1921 * Jarmila Horáková / 85 let

† 6. 12. 2000; kulturní pracovnice, jako vdova po prof. MUDr. Jiřím Ventovi se provdala za cestovatele ing. Jiřího Hanzelku a poté za Jiřího Doška v Lázních Toušeni; 1991 a 1992 poslední kulturní referentka Slatinných lázní

31. 7. 1901 * MUDr. Jaroslav Pušbauer / 105 let († 6. 6. 1976 / 30 let)

stomatolog, současně i nadšený lední hokejista; s čs. mužstvem dvojnásobný mistr Evropy, účastník sedmi mistrovství světa a Olympijských her 1928 ve Sv. Mořici a 1936 v Ga-Pa; od 1939 trénoval hokejisty Bruslařského klubu v Toušeni

5. 8. 1931 † Marie Hübnerová / 75 let

narozena 12. 10. 1865 ve Slatině nad Zdobnicí, od 1896 členka činohry Národního divadla v Praze (Klášková, Rettigová, Fanka, Dulská); na letní byt pravidelně jezdila do Toušeně za rodinou řídícího učitele Ferdinanda Č. Holinky

10. 8. 1826 * Ing. Vincenc Došek / 180 let

rodem z Toušeně čp. 14, † 21. 8. 1890 v Toušeni v čp. 5, stavitel železničních drah a budov v Uhrách; na odpočinku 1880 zvolen starostou Toušeně, kde výrazně napomohl stavbě nové kaple sv. Floriana a novorenesanční budovy nádraží

11. 8. 1861 * Augustin Berger / 145 let

rodem z Boskovic na Moravě, † 1. 6. 1945 v Praze, tanečník a choreograf v Praze, Berlíně, Hamburku, Miláně, Paříži, Londýně a v Met v New Yorku; po návratu do vlasti trávil pravidelně léto se svou chotí léčebným pobytem v Lázních Toušeni

25. 8. 1896 * Kristína Řihová-Dariová / 110 let

rodem z Čelákovic, † 8. 6. 1965 v Brandýse n/L; pěvkyně (mezzosoprán), od 1917 koncertně vystupovala jako Gaja Dariová; s manželem Rudolfem Krausem (tenor) často zpívala v Polabí; od Poděbrad přes Čelákovice a Toušeň po Brandýs

27. 8. 1946 * Václav Svoboda / 60 let

rodem z Příbrami, propagátor sokolnictví, od 1990 zástupce ČR v Mezinárodní organizaci pro lov a ochranu zvěře a od 1992 ve Světové organizaci pro sokolnictví IAF; 1985 v Toušeni poprvé v zajetí odchoval sokola stěhovavého

8. 9. 1871 * Bedřich Wachsmann / 135 let

rodem ze Svojsic u Kouřimi, † 29. 1. 1944 v Praze, malířský žák Františka Ženíška; dlouholetý profesor figurální kresby na Uměleckoprůmyslové škole v Praze; v létě pravidelně pobýval s rodinou v Lázních Toušeni, kde byl činný i malířsky

10. 9. 1831 * Marie Ryšavá / 175 let

rozena Köhlerová, † 1912 v Praze, od 1852 hrála s J. K. Tylem, poté v různých společnostech; 1862 v prvním představení v Prozatímním divadle, v sedmdesáti letech konečně v Národním divadle; divadelní prázdniny trávila v Lázních Toušeni

11. 9. 1921 * Jiří Jedlička / 85 let

rodem z Čelákovic, † 12. 9. 1986 v Jiřině, vítěz v televizní soutěži "10x odpověz", okresní konzervátor památek; zasloužil se o záchranu a uchování řady cenných staveb v okolí Čelákovic a v Toušeni, odkud měl rodové kořeny po přeslici

Skleněná vila na pohlednici z počátku 20. století

12. 9. 1896 * Prof. MUDr. Jaroslav Procházka / 110 let

rodem z Nového Města na Moravě, † 3. 11. 1967 v Praze, pediatr a imunolog, 1946 řádný profesor University Karlovy, od 1951 přednosta infekční kliniky na Bulovce; 1941 zakoupil v Toušeni „skleněnou vilu“ č. 87

14. 9. 1901 * PhDr. František Kocourek / 105 let

rodem z Prahy, † 13. 5. 1942 umučen v Osvětimi-Birkenau, literární historik, překladatel a dramatik, vlastenecky neohrožený redaktor a rozhlasový komentátor proti fašismu; od počátku třicátých let jezdil za přáteli do Toušeně

1. 10. 1886 * František Kovářík / 120 let

rodem z Plzně, † 1. 10. 1984 v Praze; divadelní herec od 1903 v USA a od 1913 v Praze, od 1927 ve filmu až do vysokého stáří; jezdil na letní byt do Toušeně, kde pobýval jako host MUDr. Jaroslava Václavíka čp. 310 Na Vinici

9. 10. 1886 * Artur Dvorský / 120 let

rodem z Prahy; autodopravce, šofér Jiřího Voskovce a Jana Wericha; zasloužil se o přechování části archivu Osvobozeného divadla v Toušeni; osobní vzpomínky zachytil jeho toušeňský synovec Rudolf Truhlařík v knize Můj strýc Artur

13. 10. 1941 † František Bílek / 65 let

narozen 6. 11. 1872 v Chýnově, sochař a grafik, přední představitel českého symbolismu, autor Ukřižovaného pro katedrálu sv. Víta; pro hrobku rodiny Rozsívkových v Lázních Toušeni vytvořil reliéfní kamennou vázu

10. 10. 1991 † Rudolf Truhlařík / 15 let

narozen 18. 2. 1929 v Toušeni, učitel a výtvarník, spolupracovník UNESCO; v Čelákovcích založil 1961 Divadlo o páté, psal texty k muzikálům Bohumíra Hanzlíka, v Toušeni instaloval řadu výstav a 1989 byl mluvčím Občanského fóra

15. 10. 1901 * MUDr. Jaroslav Václavík / 105 let

rodem z Hořic, † 18. 6. 1992, herecký absolvent pražské konzervatoře (úspěšný imitátor Vlasty Buriana); zároveň absolvent lékařské fakulty, chirurg v Náchodě a v Praze, lékař Brandýse a v Lázních Toušeni, kam se přiznal

26. 10. 1931 † Josef Branžovský / 75 let

narozen 14. 1. 1865 v Brandýse n/L, zemřel v Plzni, operní pěvec (tenor), studoval v Praze a v Miláně, zpíval hrdinné role v Brně, Mohuči, Basileji a Curychu (Radames, Lohengrin, Siegfried); často zpíval při lázeňských koncertech v Toušeni

28. 10. 1921 * Ing. Vladimír Vít / 85 let

rodem z Popovic, † 3. 10. 2004 v Lázních Toušeni; konstruktér televizní techniky, autor několika čs. patentů; publikoval světově unikátní souhrnné dílo o televizní technice; zasloužil se o vybudování kabelové televize v Lázních Toušeni

7. 11. 1996 † Václav Krejčík / 10 let

narozen 11. 6. 1925 v Lysé n/L, žil v Brandýse n/L; absolvent Uměleckoprůmyslové školy v Praze, malíř a grafik se zaměřením na polabskou krajinu (Sto pohledů na Brandýs, Brandýský zámek, Soutok Jizery a Labe, Toušeňský přívoz)

13. 11. 1921 † **Jan Tykač / 85 let**

narozen 1. 11. (31. 10.) 1842 v Čelákovících, učitel a spisovatel; 1861 vyučoval v Toušeni, poté v Čelákovících, Brandýse n/L a v České Třebové; psal učebnice, veselohry a knihy pro mládež (Na labském přívoze) a sbíral písně, říkadla a pověsti

15. 11. 1946 † **Prof. PhDr. Jan Vilikovský / 60 let**

narozen 15. 4. 1904 v Semechnici u Rychnova n/K, zemřel v Brně; literární vědec, medievalista, profesor české literatury na universitách v Bratislavě a Brně; na letním bytě pobýval v Lázních Toušeni, kde také vystupoval s místními ochotníky

26. 11. 1931 * **Milada Klimentová / 75 let**

rodem z Toušeně, † 9. února 2006; herečka, recitátorka a tvůrkyně kostýmů ochotnického divadla, veřejně činná 1945-2004; výrazná v klasických i komických rolích, zasloužila se o obnovu ochotnického divadla v Lázních Toušeni

26. 11. 1961 † **Eduard Demartini / 45 let**

narozen 13. 6. 1892 v Praze, malíř ze školy Vojtěcha Hynaise, studijně pobýval ve Francii a Itálii, člen spolku Myslbek; s rodinou i s bratrem a sestrou Vlastou, herečkou, pravidelně trávil léto pobytem v Lázních Toušeni

4. 12. 1926 † **Viktor Ponrepo / 80 let**

narozen 6. 6. 1858 v Praze, vl. jm. Dismas Šlambor, průkopník české kinematografie; od přelomu století trávil léto se svou chotí v Lázních Toušeni; pro iluzionistická vystoupení zvolil pseudonym podle nedalekého zámečku Bon Repos

6. 12. 1981 † **Prof. MUDr. Václav Karfík, DrSc. / 25 let**

narozen 3. 3. 1904 v Idrii ve Slovinsku, zemřel v Praze; lékař, přednosta kliniky plastické chirurgie University Karlovy; s manželkou MUDr. Boženou Karfíkovou často pobýval v Toušeni u své tchýně Alžběty Bešřákové v čp. 16

16. /17. 12. 1871 † **Josef Melichar / 135 let**

narozen 19. 10. 1792 v Toušeni, zemřel v Kostelci n/L; syn učitele a sám učitel v Hlavenci a Všetatech a řídící učitel Kostelci; za vynikající činnost byl 1870 císařem Františkem Josefem I. vyznamenán stříbrným Záslužným křížem s korunou

17. 12. 1926 * **Ing. Miloš Pulkrábek / 80 let**

narozen v Praze, domovem z Brandýsa, od 1999 v Lázních Toušeni, povoláním projektant lokomotiv v ČKD; publicista, kronikář a tajemník pěveckého sboru Bojan, spoluzakladatel studia kabelové televize v Lázních Toušeni

jvk

Vulgarizmy

Jsem dávným podílníkem na konstrukci našich skvělých lokomotiv vyráběných v ČKD v místech dnešní SAZKA ARÉNY. Snad proto se cítím dotčen, když se zpívá, že ty kouřící krasavice vozí samé OPILCE.

Jsem ve skrytu rád, že ty „moje“ lokomotivy nekouří, aby nenabádaly k šíření vulgarizmů, jak se děje v řadě špatných módních odrhovaček.

Proč dnešní společnost ztrácí pojem dobrého slovesného vtipu, či zvukomalby jazyka, a slyší jen na drsné vulgarizmy o zakrytých částech těla nebo o úpadkovém chování a násilí s potoky krve? Zvláště působivé jsou takové „skvosty“ zahalené do cizojazyčného roucha.

Zdá se Vám to malicherné, že tomu nelze zabránit, lidi to baví a naplňuje SÁLY! Otevřete dveře takových sálů – vycházejí z nich rozjásaní sprejeři, rozjívění vandalové, kteří si myslí, že je vše dovoleno a že je opět všechno NAŠE. Tedy JEJICH. O slušném chování se v takových sálech nedovíte.

Hudba je poslední neverbální pojítka mezi lidmi i národy. Stará hudba svými lyrickými texty lidi spojovala. Budovatelské texty materialisticky vytvářely drsnácké podhoubí k hudbě dnešní, vedoucí k rozkolům a násilí ve společnosti. Hudba je mocná, proto se snažme uchránit její výrazovou čistotu. Jde to velice snadno:

podporou dobré tvorby a ignorováním odrhovaček!

Co myslíte, stihneme to ještě? Zvláště při veřejných akcích...

Ing. Miloš Pulkrábek